

ת"פ 6081/06/15 - אשגרק טמסה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 6081-06-15 מדינת ישראל נ' טמסה(עציר)
תיק חיצוני: 2345812015

בפני	כבוד השופט אבשלום מאושר
המבקש	אשגרק טמסה(עציר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה
בעניין עתירה לגילוי ראיה

מבוא

כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

פריצה לרכב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ו' רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

חבלה במזיד ברכב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ה לחוק.

החזקת כלי פריצה לרכב- עבירה בניגוד לסעיף 413 ז' לחוק.

איומים- עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק.

שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר- עבירה בניגוד לסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

כעולה מכתב האישום מיוחס לנאשם כי ביום 31.5.15, בשעה 18:30 לערך, החנה מר אבי חמרון (להלן: המתלונן), נהג אוטובוס מ.ר. 9587615, (להלן: הרכב) את הרכב ברח' טרומפלדור ברובע ו' באשדוד (להלן: המקום), ונעל אותו.

במועד האמור, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אולם בין השעות 18:30 ועד 22:06, פרץ הנאשם לרכב, בכך שפתח את הדלת הקדמית בדרך שאינה ידועה למאשימה ונכנס לרכב, פגע במזיד בחלק מהרכב בכך שפרק את אחד ממתגי מיזוג האוויר ומשך את החיווט, וכן פרס את חוטי ההצתה ושבר את הוילון הקדמי.

במעמד האמור לעיל, נמצא ברשות הנאשם, בכיס הקדמי של מכנסיו, מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב- להב ארוך

של מספריים, ואין לו הסבר סביר לכך.

בעת שהשוטרים ביברמן חן ודרעי אור, הודיעו לנאשם על מעצרו וביקשו להובילו לניידת, השתמש הנאשם בכוח כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי, בכך שהזיז את ידיו ולא אפשר לכבול אותו, התנגד בכוח להורדתו מהרכב, נזרק על הרצפה, בעט בדלת הניידת ובהמשך התפרע בחדר המעוכבים בתחנת המשטרה באשדוד.

בהמשך לאמור לעיל, איים הנאשם על השוטר דרעי אור בפגיעה שלא כדין בגופו או בחירותו באומרו "לך תזדיין יבן זונה אני אזיין אותך", וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

טיעוני הצדדים

ב"כ העותר עותר כי בית משפט יורה על הסרת החסיון שהוטל על חלק מחומר החקירה בתיק זה- על דו"ח ידיעה מס' 15-0254-574, תוכן המידע שבשורה 1, מילים 15-19, שורות 2-3, וכן את מועד מסירת המידע.

עוד מוסר העותר, כי על פי מזכר בתיק החקירה מיום 28.6.15 עולה כי נמסר מידע על ידי אדם שע"פ תעודת החסיון זהותו חסויה, ולפיו: "לפני מספר דקות בחור ממוצא אתיופי פרץ לאוטובוס שחונה ברחוב טרומפלדור פינת נתן אלבז".

העותר מוסר כי קיימת חשיבות למסירת המשך הידיעה, אשר תשפוך אור על השאלה האם האוטובוס היה פתוח, או שתוארו פרטי אדם שנכנס לאוטובוס מלבד העובדה שהוא ממוצא אתיופי, או שיתכן שאדם אחר חיבל באוטובוס ולאחר מכן הגיע המבקש ללון בו.

כמו כן, לא ניתן להבין כמה זמן חלף ממסירת הידיעה עד הגעת המשטרה ומעצרו של המבקש, מדובר בחוליה חסרה הנחוצה להגנת המבקש.

העותר כפר בכך כי פתח את דלת האוטובוס ובכך שהזיק במזיד לאוטובוס.

בנסיבות האמורות, מבקש העותר להורות על חשיפת המידע שיש בו פוטנציאל ראייתי להגנת הנאשם.

מנגד, ב"כ המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה, שכן העותר לא הצביע על סיבה לקבלת העתירה, מדובר במסע דיג וגילוי חומר חסוי עלול לפגוע קשות באינטרס הציבורי ולכן אין לחשוף את המבוקש.

באשר לנימוקים, הרי שהם יינתנו על ידי רכז המודיעין בפני בית המשפט במעמד צד אחד.

דין והכרעה

1. בסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, שכותרתו "חסיון לטובת הציבור" נקבע כדלקמן:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדין בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש **גילוי הראיה כי יש צורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה**" (ההדגשה שלי- א.מ.).

2. דהיינו, האם מדובר בראייה העשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה, ואם על ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה, הינה דרושה להגנת הנאשם.

3. מכאן שאם חשיבות של הראייה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה, את הערכת מידת האפקטיביות של הראייה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים, הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראייה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראייה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766, 770, 771 (1993)).

4. בבש"פ 838/84 לבני נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע כי:

"עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראייה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסויה..."

על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט

5. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

6. השר לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, לפיה אין לגלות כל פרט או מידע שיש בו בכדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 15-0254-574, לרבות חלק מתוכן המידע כמפורט להלן בשורה מס' 1 מילים 15-19, שורות 2-3 במלואן. (סומן על ידי מב/2).

כמו כן, הובא לעיוני דו"ח הידיעה במלואו וסומן על ידי מב/1.

7. לאחר ששמעתי את טענת הסניגור, וכן נפגשתי בלשכתי עם המשיבה ועם רכז המודיעין, רס"מ שמחי גבריאלי, בחנתי את הראיות החסויות ואת טיעוני המשיבה. יצוין, כי במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסוי בכתב יד.

הפרוטוקול החסוי של התביעה ייכנס למעטפה וישמר בכספת בית המשפט.

8. כאמור, לאחר שבחנתי את הראיות החסויות ונשאלו השאלות המתבקשות, רכז המודיעין, רס"מ שמחי גבריאלי, ברוב הגינותו הסכים לחשוף את כלל התוכן של המידע וכן התאריך ושעת קבלת הידיעה.

9. אשר על כן תוכן המלא של הידיעה יחשף כדלקמן "לפני מספר דקות בחור ממוצא אתיופי פרץ לאוטובוס שחונה ברחוב טרומפלדור פינת נתן אלבז והוא מתעסק בדברים ליד מושב הנהג, כרגע בתוך האוטובוס".

10. תאריך ושעת מסירת הידיעה: 31.05.2015 בשעה 21:50.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי, על פי אמות המידה הנדרשות, הרי שהבקשה מתקבלת ומידע המבוקש נמסר כאמור בסעיפים 9 ו-10 לעיל.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ו, 08 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.